

LHOSTE

Ἐκ τηλεγραφημάτων ἐγνώσθη ἐνταῦθα ἡ ἀπώλεια ἐν τῷ Ὠκεανῷ τοῦ ἀεροστάτου Ἀραγῶ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δύο ἀεροπόρων Lhoste καὶ Mangot. Τὴν 1)13 Νοεμβρίου τὸ ἀεροστάτον Ἀραγῶ ἐβίβη ἐκ Παρισίων τὴν 8^α πρωΐνῃν ὥραν μετὰ τῶν ἀνωτέρω δύο ἀεροπόρων καὶ μεθ' ἐνός ἐπιβάτου τοῦ κ. Archdeacon. Τὸ ἀεροστάτον κατήλθε περί τὴν 11 π. μ. εἰς Quillebeuf, ὅπου ἐξῆλθεν ὁ κ. Archdeacon. Ἐκεῖ βλέπων ὁ Lhoste τὸν ἄνεμον πνέοντα πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ἐπρότεινε τῷ συντρόφῳ αὐτοῦ Mangot νὰ μεταβῶσιν αὐτόθι, ὡς ἐπιτυχῶς εἶχον πράξει τοῦτο τὸν Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1886. Τῷ ὄντι τὴν 11 καὶ $\frac{1}{4}$, ὁ Lhoste καὶ ὁ Mangot, ὑφθύνται ἐπὶ τοῦ ἀεροστάτου τῶν μὲ τὸ μισθίαμα εἰς τὰ χεῖλη ἐν τῷ μίση τῶν συγκεκινημένων ἀνευρημῆσεων τῶν κατοίκων τῆς κομποπόλεως Quil-

MANGOT

lebeuf. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης οὐδεὶς πλέον εἶδεν αὐτούς. Εἰς 18 μιλίων ἀπέσταιν ἀπὸ τοῦ ἀκροτηρίου d' Ailly, ἐκ τοῦ πλοίου Georgette περῆθησαν τὸ ἀεροστάτον Ἀραγῶ ἀεροποροῦν εἰς μέγιστον ὕψος ὑπεράνω τῆς θαλάσσης. Βραδύτερον ὁ πλοίαρχος ἄλλου πλοίου, τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, εἶδε πλησίον τῆς ἀγγλικῆς νήσου Οὐάιτ, τὰ λείψανα τοῦ ἀεροστάτου πλέοντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Οὕτως αἱ λεπτομέρειαι τοῦ δραματικοῦ θανάτου τῶν δύο γενναίων ἀεροπόρων θὰ μείνωσι διὰ παντός ἀγνωσταί. Οἱ Lhoste καὶ Mangot ἦσαν νοσημονέστατοι καὶ συμπαθέστατοι νέοι. Ὁ μὲν πρῶτος ἦγε τὸ εἰκοστὸν ἔνατον ἔτος τῆς ἡλικίας, ὁ δὲ δεύτερος τὸ εἰκοστὸν. Συγκαταλέγονται καὶ οὗτοι εἰς τοὺς μάρτυρας τῆς ἐπιστήμης.

Η ΚΥΡΙΑ BOUCICAUT

Ἡ πρό μικροῦ ἐν Παρισίαις ἀποβιώσασα μεγαλόψυχος αὕτη γυνή, εἶχε πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῆς φήμην ἐπὶ εὐεμεσύνη καὶ ἐπ' ἀγαθότητι, ἣν ἐπέφησαν πολὺ τὰ μετὰ θάνατον γνωσθέντα. Ἐκ τῆς γεννησεως αὐτῆς ἀνήκεν εἰς τὰς ἐργατικὰς καὶ ἀπόρους τάξεις τῆς κοινωνίας. Τὴν ἐργασίαν ὁμοῦ κατέστησε κανόνα τοῦ βίου της, ἀπέδειξε δὲ πόνον ἐτίμα αὐτὴν κληροδοτήσασα διὰ διαθήκης γενναίαν ἀμοιβὴν εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἴτου ἐμπορικοῦ αὐτῆς οἴκου διατελούντων ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου. Ἡ κυρία Boucicaud συνετέλεσε μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς εἰς ἀληθῆ μεταρρυθμίσειν τῶν ἐμπορικῶν μεθόδων καὶ τρόπων, κατὰ τὴν γενικὴν ὁρολογίαν. Ἀμρότεροι ἀπέκτησαν μεγίστην παρουσίαν, ἥς ἐποίησαν ἀρίστην χρῆσιν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της παρέδωκε τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν εἰς εταιρίαν συγκεκμημένην ἐξ ἀρχαίων καὶ δεδοκιμασμένων ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος, αὐτὴ δ' εἶχε τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν, ἀσχολουμένη τὸ πλεῖστον εἰς ἔργα φιλανθρωπικὰ, διότι ἡ ἀγαθοεργία αὐτῆς ἐγένετο ἔτι δραστηριωτέρα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μοναδικοῦ τέκνου της, ἀποθανόντος ὀλίγον χρόνον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου. Ἡ πειοουσία, ἣν ἐδημιούργησεν ἡ ἐντιμότης, ἡ φιλεργία καὶ ἡ νοημοσύνη τῶν συζύγων Boucicaud, ἀνέρχεται εἰς ὀγδοήκοντα περίπου ἑκατομμύρια φράγκων. Τὸ μέγιστον τῶν κληροδοτημάτων, ὅσπερ διέβησεν ἡ ἀποθανούσα ἀνέρχεται εἰς δέκα ἑκατομμύρια πρὸς καθίδρυσιν καὶ συντήρησιν νοσοκομείου ἐν Παρισίαις. Ἡ κυρία Boucicaud ἦγε τὸ ἑβδομηκοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ὁ σύζυγος αὐτῆς ἦτο μικρὸς ἐμπορικὸς ὑπάλληλος ἐν τῷ καταστήματι. ἐν ᾧ ἀμρότεροι ὑπηρετοῦν ἐπὶ μισθῷ πρὸ τῆς συζεύξεως αὐτῶν. Τὸ παράδειγμα τῶν συζύγων Boucicaud εἶνε ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἡ φαιλότης δὲν εἶνε ὁ ἀπαραίτητος ὁρος τῆς ἀποκτήσεως τῶν μεγάλων περιουσιῶν, ὡς ἀπερισκέπτως κηρύσσουσι τινες.